

millega nõutakse tagasi riigiabi, mis ei ole kooskõlas Euroopa lepingu protokollis nr 2 artikli 9 lõike 4 nõuetega? Kui Euroopa Kohus vastab sellele küsimusele eitavalt, tuleb esitada järgmine küsimus:

2. Kas akti Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta V lisa konkurentsieeskirju puudutava osa punkti 1 sätet tuleb tõlgendada nii, et kõnealune riigiabi on „uus abi” sama lisa punkti 1 teise lõigu tähenduses? Kui vastus on jaatav, siis kas sellisel juhul tuleb sellisele „uuele abile” kohaldada ELTL artiklite 107 ja 108 (EÜ artiklid 87 ja 88) sätteid, mis käsitlevad riigiabi, ning määruse nr 659/1999⁽¹⁾ sätteid?

a) Kui vastus sellele küsimusele on eitav, tuleb esitada järgmine küsimus: kas ühinemisakti V lisas paikneva punkti 1 sätteid tuleb tõlgendada nii, et pädevad siseriiklikud asutused ei või võtta meetmeid sellise riigiabi tagasinõudmiseks, millega on tegemist põhikohtuasjas, enne kui komisjon on teinud otsuse, millega tunnustatakse kõnealune riigiabi ühisturuga kokkusobimatuks?

b) Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav: kas Varhoven administrativen sad'ile (kõrgeim halduskohus) esitatud komisjoni 15. detsembri 2009. aasta otsust tuleb käsitada ebaseadusliku riigiabi suhtes tehtud negatiivse otsusena määruse nr 659/1999 artikli 14 tähenduses?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

31. mail 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik

(Kohtuasi C-269/11)

(2011/C 232/31)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Lozano Palacios ja M. Šimerdová)

Kostja: Tšehhi Vabariik

Hageja nõuded

— sedastada, et lubades reisibüroodel käibemaksuseaduse nr 235/2004 artikli 89 alusel kohaldada reisibüroode erikorda reisiteenustele, mida nad osutavad muudele isikutele kui reisijad, on Tšehhi Vabariik rikkunud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklitest 306-310 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Tšehhi Vabariigis kohaldatakse nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 306-310 kehtestatud reisibüroode käibemaksuga maksustamise erikorda mitte üksnes reisibüroode poolt reisijatele osutatavatele teenustele, vaid ka teenustele, mida osutatakse muudele isikutele kui reisijad. Käibemaksuseaduse nr 235/2004 artikli 89 kohaselt kohalduv erikord Tšehhi Vabariigis ka siis, kui reisiteenust osutatakse juriidilisele isikule, kes müüb teenuse edasi teistele reisibüroodele. Komisjoni arvates on see vastuolus nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ artiklitega 306-310, mis nõuavad, et reisibüroode erikorda kohaldataks üksnes juhul, kui reisiteenust osutatakse reisijale. Nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 306-310 sõnastus ja nendega taotletav eesmärk toetavad komisjoni seisukohta.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulio tis Epikrateias (Kreeka) 31. mail 2011 — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) jt versus Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (siseasjade, avaliku halduse ja detsentraliseerimise minister; transpordi- ja sideminister; majandus- ja rahandusminister)

(Kohtuasi C-271/11)

(2011/C 232/32)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulio tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) jt

Vastustajad: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (siseasjade, avaliku halduse ja detsentraliseerimise minister; transpordi- ja sideminister; majandus- ja rahandusminister)

Eelotsuse küsimused

a) Kas määruse nr 2042/2003 artikli 2 kohaselt koostoiemes selle määruse I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunktiga 1 ning lähtudes ameti otsuse nr 2003/19/RM/28.11.2003 määruse nr 2042/2003 nõuete täitmise vastuvõetavate viiside kohta I lisa B-jao A-alajao punkti AMC M.B.102 alapunkti c alapunktis 1 (1.1–1.4, 1.6 ja 1.7) sätestatust, võib siseriiklik seadusandja selle määruse elluviimiseks täiendavate meetmete kehtestamisel jagada kehtivatele lennukõlblikkuse kriteeriumitele vastavuse kinnitamiseks tehtava õhusõidukite kontrollimise töö mitme inspektorite kategooria/liigi vahel, millest igauks on pädev kontrollima õhusõidukite lennukõlblikkust ainult

ühest konkreetsest aspektist? Eelkõige, kas määrusega nr 2042/2003 on kooskõlas niisugune siseriiklik õigusnorm, millega on tegemist käesoleval juhul ning millega nähakse ette lennukõlblikkuse inspektorid (*Airworthiness and Avionics Inspectors*), lennutoimingute inspektorid (*Flight Operations Inspectors*), reisijatesalongi ohutuse inspektorid (*Cabin Safety Inspectors*) ning diplomite ja lubade inspektorid (*Licensing Inspectors*)?

- b) Kas juhul, kui vastus eelnevale küsimusele on jaatav, tuleb määruse nr 2042/2003 I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunkti 1 tõlgendada nii, et igal töötajal, kelle kohustuseks on kontrollida õhusõidukite lennukõlblikkust ainult ühest konkreetsest aspektist, peab olema viieaastane töökogemus kõikide aspektide alal, mille eesmärk on tagada õhusõiduki jätkuv lennukõlblikkus, või piisab viieaastasest töökogemusest üksnes talle usaldatud üksikute ülesannete vallas ja tema spetsialiseerumisalal?
- c) Kas juhul, kui sellele küsimusele vastatakse, et piisab, kui kontrolle läbi viivatel töötajatel on viieaastane töökogemus neile usaldatud konkreetsete ülesannete vallas, on niisugune siseriiklik õigusnorm, millega on tegemist käesoleval juhul ning mille kohaselt peab lennukõlblikkuse inspektoritel (*Airworthiness and Avionics Inspectors*), kes vastutavad lennukõlblikkuse järelevalve ja kontrolli ning hooldus- ja lennutegevõtjate tegevuslubade järelevalve ja kontrolli eest vastavalt juhendi ICAO dokumendis 9760 antud juhiste, olema vähemalt viieaastane töökogemus õhusõidukite hooldamise tehases ja nad peavad olema varem töötanud nende hooldamise alal, kooskõlas määruse nr 2042/2003 I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunktiga 1, mille kohaselt peab kontrolle läbi viivatel töötajatel olema „vähemalt viis aastat jätkuva lennukõlblikkuse tagamise kogemusi“?
- d) Kas juhul, kui eelnevale küsimusele tuleb vastata jaatavalt, on määrusega nr 2042/2003 kooskõlas niisugune siseriiklik õigusnorm, millega on tegemist käesoleval juhul, mille kohaselt võrdsustatakse lennundustehnilise töötaja luba selle määruse 66. osa (III lisa) tähenduses kõrgharidusdiplomiga lennuliikluse alal, ning mis sätestab, et nii ühtedel kui ka teistel peab lennukõlblikkuse inspektoriteks tunnistamiseks olema töökogemus õhusõidukite hooldamise tehases?
- e) Kas määruse nr 2042/2003 I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunkti 1 kohaselt ja lähtudes ka ameti otsuse nr 2003/19/RM/28.11.2003 määruse nr 2042/2003 nõuete täitmise vastuvõetavate viiside kohta I lisa B-jao A-alajao punkti AMC M.B.102 alapunkti c

alapunkti 1 alapunktide 1.4 ja 1.5, kuulub viieaastase lennukõlblikkuse valdkonnas omandatud töökogemuse hulka praktiline kogemus, mis võidi omandada akadeemilise kraadi saamiseks sooritatud õpingute raames, või läheb arvesse ainult töökogemus, mis omandati töötades, (õpingutest sõltumatult) pärast õpingute lõppu ja pärast vastava kraadi saamist?

- f) Kas määruse nr 2042/2003 sama sätte kohaselt kuulub viieaastase lennukõlblikkuse valdkonnas omandatud töökogemuse hulka ka töökogemus, mis omandati varem, enne selle määruse jõustumist, täites õhusõidukite lennukõlblikkuse kontrollimise kohustusi?
- g) Kas määruse nr 2042/2003 I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunkti 2 kohaselt on selleks, et 66. osas nimetatud lennundustehnilise töötaja loa omanik (määruse nr 2042/2003 III lisa) valitaks inspektoriks, vaja, et ta oleks eelnevalt läbinud täiendava koolituse õhusõidukite lennukõlblikkuse vastavate aspektide osas, või piisab, kui ta läbis selle koolituse pärast esialgset väljavalimist, kuid enne inspektori ametikohustusi täitma hakkamist?
- h) Kas määruse nr 2042/2003 I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunkti 3 põhjal, milles on nähtud ette, et kontrolle läbi viivatel töötajatel peab olema „lennundustehniline kutseharidus“, võib asuda seisukohale, et niisuguseks kutsehariduseks on siseriikliku seadusandja kehtestatud koolitussüsteem, millel on järgmised omadused: i) koolitus läbitakse pärast inspektorite esialgset väljavalimist ainuüksi nende formaalse kvalifikatsiooni põhjal; ii) niisugune koolitus ei ole diferentseeritud esialgselt inspektoriteks valitud isikute formaalse kvalifikatsiooni põhjal ja iii) niisuguses koolitussüsteemis ei ole nähtud ette õpilase hindamise menetlusi ja kriteeriumeid ega lõpueksamit, mis näitab, et ta sobib pärast oma koolituskursuse läbimist ametisse?
- i) Kas määruse nr 2042/2003 I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunkti 4 kohaselt, milles on nähtud ette, et kontrolle läbi viivatel töötajatel peab olema „asjaomaste kohustustega ametikoht“, on juhtiv ametikoht inspektoriteks tunnistamise vältimatu eeltingimus selles mõttes, et varasema tegevuse käigus peab isik olema jõudnud kõrgele ametikohale, või tuleb seda määruse nr 2042/2003 sätet ameti otsuse nr 2003/19/RM/28.11.2003 I lisa B-jao A-alajao punkti AMC M.B.102 alapunkti b alapunktist 3 lähtudes tõlgendada nii, et pärast isiku esialgset inspektoriteks valimist on vaja anda talle asutuses, mis on pädev kontrollima õhusõidukite lennukõlblikkust, ametikoht, mis annab allkirjaõiguse selle asutuse nimel?

j) Kas juhul, kui määruse nr 2042/2003 I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunkti 4, millele on viidatud eespool, tuleb tõlgendada viimati kirjeldatud viisil, saab selle sätte sõnastuse põhjal asuda seisukohale, et määrusega kehtestatud tingimus on täidetud siseriikliku õigusnormi puhul, mille kohaselt tunnistatakse isik inspektoriks tema teoreetilise ja praktilise koolituse lõpul ning alates sellest hetkest võib ta läbi viia õhusõidukite lennukõlblikkuse kontrollimisi, allkirjastades üksi vastavad kontrollidokumendid ja esindades pädevat asutust?

k) Kas juhul, kui määruse nr 2042/2003 I lisa B-jao I-alajao punkti M.B.902 alapunkti b alapunkti 4 tuleb tõlgendada viimati kirjeldatud viisil, on sellega kooskõlas niisugune siseriiklik õigusnorm, millega on tegemist käesoleval juhul ja mille kohaselt on nõue, et isikut on "edutatud kõrgematele ametikohtadele ja ta on juhtinud õhusõidukite hooldamise tehas" esialgsel lennukõlblikkuse inspektoriteks valimisel ainult fakultatiivne eelis?

l) Kas määruse nr 2042/2003 kohaselt, milles on sätestatud, kas ja missugustel tingimustel on isikutel, kes täitsid enne selle määruse jõustumist õhusõidukite lennukõlblikkuse kontrollimise ülesandeid, mida peab täitma inspektor, õigus neid ülesandeid edasi täita ka pärast selle määruse jõustumist, oli siseriiklik seadusandja kohustatud nägema ette, et isikud, kes täitsid neid ülesandeid määruse jõustumise hetkel (või võib-olla enne seda), tuleb tunnistada automaatselt uuesti inspektoriks, ilma et nende suhtes kohaldataks eelnevat valiku- ja hindamismenetlust, või tuleb määrust nr 2042/2003, mille eesmärk on parandada lennuettevõtjate ohutust, mitte kehtestada liikmesriigi õhusõidukite lennukõlblikkust kontrollima pädevate asutuste töötajate kutsealaseid õigusi, tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikidel on lihtsalt võimalus — kui nad peavad seda vajalikuks — kasutada õhusõidukite lennukõlblikkuse kontrollimisel inspektoritena edasi isikuid, kes täitsid nende ametikohustusi enne selle määruse jõustumist, isegi kui need isikud ei vasta selle määrusega kehtestatud nõuetele, ning seda ka ameti otsuse nr 2003/19/RM/28.11.2003 I lisa B-jao A-alajao punkti AMC M.B.102 alapunkti b alapunkti 4 selles osas sätestatust lähtudes?

m) Kas juhul, kui leitakse, et määruse nr 2942/2003 kohaselt on liikmesriigid kohustatud tunnistama automaatselt uuesti — ilma valikumenetlust kohaldamata — inspektoriteks isikud, kes täitsid nende ametikohustusi enne selle määruse jõustumist, on selle määrusega kooskõlas niisugune siseriiklik õigusnorm, millega on tegemist käesoleval juhul ja milles on nähtud ette, et uuesti inspektoriteks tunnistamiseks peavad need isikud olema sisuliselt täitnud inspektori ametikohustusi mitte selle määruse jõustumise hetkel, vaid alates hilisemast hetkest, mil jõustus asjaomane siseriiklik õigusnorm?

9. juunil 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-293/11)

(2011/C 232/33)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja C. Soulay)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik kohaldas käibemaksu erikorda reisiteenuste müümise suhtes isikutele, kes ei ole reisijad, siis on Kreeka Vabariik rikkunud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artiklitest 306–310 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi sõnastuse kohaselt enamuses keeltes kohaldatakse reisibüroode erikorda ainult vahetult reisijatele osutatavate teenuste suhtes. Isegi inglise keelset versioonil, mis kasutab ühesainsas kohas sõna „klient” („customer”), puuduks mõte, kui see ei viitaks üksnes reisijatele. See järeldus tuleneb ka kõigi asjassepuutuvate sätete koosmõjust (süsteemaatiline tõlgendamine). Samale järeldusele viib ka ajalooline tõlgendamine, kuna käibemaksudirektiiv vaid „kodifitseeris kuuenda direktiivi, muutmata selle sisu”. Mis puutub teleoloogilisse tõlgendamisse, siis on oluline, et ei oleks võimalik mõnede liikmesriikide reisibüroode topeltmaksustamine (mahaarvamise välistamisega reisibüroode erikorra laiendatud kohaldamisel). Üksik liikmesriik ei või korrigeerida direktiivi mis tahes puudust, kui puudub selle teksti vastav ametlik muudatus.

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

10. juunil 2011 esitatud hagi — Itaalia Vabariik versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-295/11)

(2011/C 232/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Calmieri ja *Avvocato dello Stato* S. Fiorentino)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu